

Nieuwsbrief Stichting Groningen-Jabalya

Van de redactie

Voor u ligt het 15de nummer van de Jabalya nieuwsbrief. Een nummer met goed nieuws namenlijk het besluit van het nieuwe college van BenW om de relatie met jabalya te continueren na het afronden van het project Jeugd in Jabalya. Ook verheugend is het feit dat het jeugdcentrum enthousiast gebruikt wordt ondanks het ontbreken van inventaris. Maar ook een nummer met slecht nieuws hoewel het bijna geen nieuws meer genoemd kan worden: 3 artikelen vertellen over de grimme realiteit van het leven in de bezette gebieden waar de bevolking moet proberen te overleven terwijl de economie door de bezetter wordt gesmoord en een politieke oplossing verder weg lijkt dan ooit. Verder een verslag van een conferentie van de Britse vakbond TUC die zich achter de boycot campagne tegen Israel schaart en daarbij van harte gesteund wordt door de Zuid-Afrikaanse vakbeweging die destijds ook vroegen om een boycot in de strijd tegen het apartheidsregime.

Groningen gaat door met Jabalya.

Nadat de gemeenteraad het vorige jaar bij de begrotingsbehandeling voor 2006 besloot om in elk geval de beloften aan Jabalya gedaan na te komen, heeft het nieuwe College van B&W in haar Collegeprogramma in aanvulling daarop aan de Raad voorgesteld de contacten met Jabalya daarna te continueren en uit te bouwen. Hoe en wat wordt

nog nader bezien. Op 26 april jl. is de Raad hiermee akkoord gegaan. De Stichting Groningen-Jabalya is hier zeer verheugd over. De uitvoering van één en ander laat voorsnog op zich wachten, maar signalen van uit de gemeente wijzen er op dat op korte termijn de activiteiten naar Jabalya weer opgestart kunnen gaan worden.

Project 'Jeugd in jabalya'

De contacten van de gemeente Groningen met Jabalya stammen uit 1998. Een werkbezoek onder auspiciën van VNG-International van Nederlandse burgemeesters (Jacq Wallage) en wethouders aan de Palestijnse gebieden in 1999 bracht één en ander in een stroomversnelling. Tijdens een projectidentificatiemissie aan Jabalya, september 2000, werd op verzoek van Jabalya overeengekomen ons samen in te zetten voor de jeugd van Jabalya. Dit resulteerde in een projectovereenkomst 'Jeugd in Jabalya' met VNG-International (GSO-GI) per september 2002. Dit project beoogde o.m. samen een lokaal jeugdbeleid te ontwikkelen en te implementeren, de bouw van een jeugdcentrum en kennis uit te wisselen op het gebied van jeugdwerk. Door allerlei oorlog en ellende kon het project niet binnen het afgesproken tijdsbestek gerealiseerd worden. Weliswaar werd het jeugdcentrum (YEC) in april 2005 opgeleverd, de implementatie en kennisuitwisseling, alsmede het in de benen helpen van het jeugdcentrum moeten nog gebeuren. Inmiddels heeft de gemeente Groningen besloten het project 'Jeugd in Jabalya' af te ronden. Daarna zal bezien worden op welke wijze de contacten met Jabalya worden gecontinueerd en uitgebouwd gaan worden.

Stichting veroordeelt beleid minister Bot

In een brief aan Minister Bot van Buitenlandse zaken en aan de Tweede Kamer heeft de Stichting Groningen-Jabalya er op gewezen dat stopzetting door de EU en Nederland van steun aan de bevolking in de Palestijnse gebieden (en met name in Gaza) tot een humanitaire noodsituatie zal leiden. Vanuit onze zusterstad Jabalya komen signalen dat de bevolking de hulp hard nodig heeft.

Voor de volledige tekst van de brief zie www.groningen-jabalya.com

De situatie in de Gazastrook is (nog steeds) een menselijke tragedie.

Elders in dit nummer schrijven Groningse ooggetuigen over de steeds schrijnender wordende situatie van de Palestijnen op de West Bank. De Gazastrook, met daarin Jabalya, kon niet bezocht worden. Daarover dus geen ooggetuigenverslag, maar dat betekent niet dat er niets te melden valt. Verschillende bronnen maken duidelijk dat de situatie in Gaza - net als altijd - nog een graadje erger is dan op de WestBank.

Ook al zijn er geen doden gevallen als gevolg van ondervoeding en is er bloem en rijst beschikbaar er is sprake van een humanitaire ramp, schrijft de Israëlische journalist Gideon Levy in een recent artikel dat o.a. in NRC-Handelsblad verscheen (10 april j.l.). Dit geldt al jaren, maar de schaal van de ramp wordt verergerd door het dichtdraaien van de geldkraan na de verkiezingsoverwinning van Hamas. Werkgelegenheid, onderwijs en gezondheidszorg worden afgebroken. De levensomstandigheden van de Palestijnen zijn benauwend; ze leven in een gevangenis. Dieren in een dierentuin zijn er beter aan toe, vindt Levy.

Het Programma voor geestelijke gezondheid van de Gemeente Gaza wijst op de desastreuze gevolgen van het verslechteren van de veiligheidssituatie voor de inwoners van Gaza. Bij de toeneemende aanvallen met vliegtuigen en artilleriebeschietingen, en de buitengerechtelijke executies worden ook veel onschuldige burgers en openbare instellingen en bedrijven getroffen. De salarissen van de ambtenaren zijn al drie maanden niet meer uitbetaald. Dat heeft tot gevolg mensen steeds minder kunnen kopen, de handel stagneert, winkels en werkplaatsen sluiten.

.....
de schaal van de ramp wordt verergerd door het dichtdraaien van de geldkraan na de verkiezingsoverwinning van Hamas
.....

De sluiting van de grenzen voor goederen compleet de economische ramp.

Daar komt de vogelgriep nog bij. Bij het bestrijden (lees: grootschalig ruimen van kippen en kalkoenen mogelijk maken) is de Israëlische regering ineens wel bereid volledig met de regering van Hamas samen te werken. Een half miljoen stuks pluimvee zijn inmiddels geruimd. 30.000 kleine boeren zijn ineens zonder middelen van bestaan omdat ze niet gecompenseerd kunnen worden door een failliete Palestijnse Autoriteit. De UNWRA (vluchtelingenorganisatie van de VN) probeert internationale aandacht (en steun) te krijgen voor dit deelaspect van de gevolgen van de boycot van de Hamasregering. Tot nog toe tevergeefs.

De Israëlische politiek om de economie volledig kapot te maken en zo de bevolking van Gaza afhankelijk te maken van voedselhulp van buiten - op een niveau dat te veel is om dood te gaan maar te weinig om van te leven - lijkt te gaan slagen en de internationale gemeenschap slaat het goedkeurend gade.

Bert Giskes.

Activiteiten in Gronings jeugdcentrum in Jabalya op gang gekomen

Het is alweer een jaar geleden dat het gedeeltelijk door Groningen gefinancierde Youth Enhancement Centre (YEC) in Jabalya werd opgeleverd. Vanaf de zomer van 2005 is een kleine staf van medewerkers bezig met het organiseren van activiteiten voor de jeugd van Jabalya. Het tij zit echter niet mee:

De internationale donoren, waarvan verwacht werd dat die fors zouden bijspringen t.b.v. de aankleding, inrichting en activiteiten van het jeugdcentrum, trokken zich vanwege verwachte instabiliteit gedurende en na de ontmanteling van de Joodse nederzettingen vorig jaar augustus uit veiligheidsoverwegingen uit de Gaza-strook terug. Dit duurt tot op vandaag voort. Bovendien kwam daar de Hamas-overwinning bij de parlementsverkiezingen in januari 2006 nog eens overheen, waardoor deze organisaties vanwege het opschorten van de internationale steun aan de Palestijnse Autoriteit hun beslissingen aanhouden totdat duidelijk wordt op welke voorwaarden de steun kan worden hervat.

Ook het feit dat de gemeente Groningen per september 2005 vanwege bezuinigingen de stekker uit

het project trok was een akelige tegenvaller. Immers de stad zou de eerste jaren ondersteuning geven bij het opstarten van de activiteiten in het jeugdcentrum. Ook de kennisuitwisseling op het gebied van jeugdbeleid en implementatie van het samen opgezette lokale jeugdbeleid leek daarmee van de baan.

Toch zijn de activiteiten in het centrum op gang gekomen. Hoewel de capaciteit van het centrum voor een klein gedeelte benut wordt zit één en ander in een stijgende lijn.

Zo werden het afgelopen half jaar activiteiten georganiseerd op het gebied van traumaverwerking, democratisering, gezondheid, vrouwenzaken, sport, film, dans, theater en handenarbeid. Ook

functioneert het YEC als het centrum van Palestijnse jeugdorganisaties en als 'community-centre'.

Het centrum bediende bij de verschillende activiteiten het afgelopen half jaar zo'n 3500 jeugdigen, en zijn er zo'n 15 vrijwilligers actief.

Ondanks het slechte gesternte waaronder het centrum moest starten wordt het YEC, zij het mondjesmaat ondersteund door verschillende (inter)nationale organisaties.

Nog geen verkiezingen in Jabalya

Inmiddels zijn in de meeste gemeenten in de Palestijnse Gebieden verkiezingen voor de gemeenteraad gehouden. Tot voor kort was het de bedoeling dat dit in Jabalya halverwege april zou gebeuren. Deze zijn echter weer voor onbepaalde tijd uitgesteld.

Het leven in de West-Bank.

In de maand februari maakte ik opnieuw kennis met het leven in de West-Bank toen ik er 10 dagen rondreisde en veel met de mensen sprak. In 2002 was ik 3 maanden als waarnemer in de Palestijnse gebieden en maakte toen veel contacten met Palestijnse boeren. Deze contacten zijn blijven bestaan en dat was de reden dat ik er nu naar toe ging om deze contacten te verstevigen, want op termijn wil onze Nederlandse Boerenbond de Palestijnse Boerenbond op organisatorisch gebied bijstand verlenen.

Door mijn eerdere ervaringen, en de contacten daar, meende ik goed op de hoogte te zijn van het leven op de West-Bank, maar toch was de persoonlijke ervaring van die 10 daagse reis opnieuw schokkend voor mij. Van een gewoon leven kun je daar beslist niet spreken. Over de Gaza-strook werd al eerder gezegd dat het een openluchtgevangenis lijkt, nu geldt dit ook voor de West-Bank dat kun je gerust zo zeggen. Door het feit dat ik niet in een hotel overnachtte, maar steeds bij boeren thuis, kreeg ik heel veel contact met de gewone boeren en gewone mensen, en heb ik ontzettend veel met ze gepraat. De steeds maar uitbreidende nederzettingen met de bypass-roads daar naar toe, gepaard gaande met een zware militaire controle, hadden al een zeer negatieve impact op alle mensen, maar vooral op de boeren. Maar nu door de aanleg van de 'muur'/'het hek' is het nog vele malen erger geworden.

Boeren kunnen hun eigen land niet meer, of heel slecht, bereiken en bewerken en op termijn zullen

ze zeker veel kwijt raken, als de buitenwereld het niet verhoedt. Het geannexeerde gebied is toevallig ook nog eens erg vruchtbaar en waterrijk, wat dus extra 'schadelijk' is.

Bovendien zijn veel producten die ze nog wel produceren door alle closures, checkpoints en wegblokkades vaak niet eens verkoopbaar meer. Veel mensen zijn moedeloos, boos of gelaten en weten

.....
• **het leger treedt steeds hard-**
• **handig op en in Nederland**
• **wordt daarvan bijna niets in het**
• **nieuws gemeld**
•

het niet meer. Velen hebben op
• Hamas gestemd, lang niet altijd
• omdat ze Hamas-aanhanger
• zijn, maar omdat ze van
• Hamas verwachten dat die ver-
• betering kan brengen.

Ook heb ik het dorp Bill'in bezocht waar iedere vrijdag gewelddoos actie gevoerd wordt tegen de bouw van de 'muur'. Dit gebeurt met veel steun van de Israëliische vredesbeweging, maar het leger treedt steeds hardhandig op en in Nederland wordt daarvan bijna niets in het nieuws gemeld. De boeren vroegen mij om alstublieft thuis te vertellen wat ik meegemaakt had, ik beloofde dat, maar ze zeiden: iedereen die hier komt zegt dat, maar we hebben het gevoel dat jullie het vergeten zodra je in het vliegtuig stapt. Ik beloofde dat dit met mij niet het geval zou zijn, en daarom ben ik een actie met drie vlaggen begonnen: de Palestijnse, Joodse en Hamas- vlag hangen bij ons thuis om de aandacht te vestigen op de problemen daar. Dit heeft de nodige aandacht van de media getrokken, waardoor ik goed mijn 'verhaal' kon vertellen en er veel over gesproken wordt. De wereld kan niet langer 'de andere kant' op kijken!

Johan Feitsma.

De 'Muur' bij Bill'in. In het veld is 'de muur' een gigantisch hekwerk + prikkeldraad en 20 m breed. Het gaat meestal dwars door het boerenland, waardoor ook veel olijfbomen gerooid en vernield worden.

Ook Christelijke Palestijnen zeggen: 'Geef Hamas een kans'

Houd Hoop Levend. Dat is de leuze van de campagne Plant een Olijfboom. Een gezamenlijk initiatief van de YWCA Palestine en de YMCA East-Jerusalem.

Het Israëlische leger vernietigt en onteigent veel olijfbomen van Palestijnse boeren waardoor een belangrijke inkomstenbron wegvalt. Om hen te steunen kan voor 20,- een jonge olijfboom worden gesponsord die na 3 jaar wordt uitgeplant. Enerzijds om de boeren te steunen door ze weer van bomen te voorzien. Maar ook om de grond, die anders wellicht braak zou liggen, te beschermen tegen verdere onteigening. Sinds december 2002 zijn er al meer dan 20.000 nieuwe bomen geplant. De Nederlandse partner van deze actie is ICCO. Onder de sponsoren organiseerden zij een prijsvraag waarbij 4 mensen een reis naar Palestina konden winnen. Ik was een van de gelukkigen. Deze reis was georganiseerd rond het uitplanten van de jonge olijfbomen. De Nederlandse groep maakte deel uit van een ruim 40 personen tellend internationaal gezelschap van voornamelijk christenen uit Noord Amerika, Groot-Brittannië en Japan. Mensen die vanuit hun geloof gemotiveerd solidair zijn met de situatie van de Palestijnen.

En die situatie is erg slecht. De Muur en het cordon van nederzettingen maken de Palestijnen in alle opzichten afhankelijk van Israël, voor water, energie, economie, alles. Ze staan onder voortdurende controle. Weggestopt en ingesloten achter muren en hekken zijn ze ten prooi aan de willekeur van het leger. Gedehumaniseerd doordat ze als collectief worden behandeld en gestraft. Olmert gaat gewoon zijn gang. Hij is van plan de grenzen van Israël vast te stellen hoe het hem en zijn partij goeddunkt, met instemming van het westen maar zonder handtekening van de Palestijnen.

"Na de Palestijnse verkiezingen zijn er 25 % meer checkpoints bijgekomen", vertelt ons Hind Khoury. Zij was Minister of State for Jerusalem Affairs en is van christelijke afkomst. Zij vertelt ook absoluut niet bang te zijn voor Hamas: "Ze hebben goede waarden en normen en ze 'vechten' met liefde, net als wij".

Ook van diverse andere christenen hoor ik dezelfde geluiden: "Geef ze eerst eens een kans", zegt men, "Ze hebben veel gedaan voor de armen en zijn gekozen in vrije verkiezingen. Niet alleen om religieuze redenen. Veel mensen zijn de huidige corrup-

tie zat en Hamas is recht door zee". Hind Khoury: "Israël maakt een onafhankelijke Palestijnse staat onmogelijk door de bouw van de Muur en de nederzettingen die de Palestijnse leefgebieden insluiten. Het is onterecht dat ze zoveel eisen aan Hamas stellen. Het is niet het bestaan van Israël dat in het geding is maar het bestaan en de toekomst van Palestina die bedreigd worden".

De Palestijnse economie is er slecht aan toe en de bevolking verpaupert snel. In Bethlehem vertelt de burgemeester dat de gemeente geld moet lenen bij de bank om de ambtenaren te kunnen betalen. Het inkomen in deze stad is gebaseerd op toerisme/pelgrimage en handel in Jeruzalem. Deze zijn beide beperkt doordat de stad volledig is ingesloten door de Muur en alleen toegankelijk via checkpoints. Men zit als ratten in de val en 50 % van de inwoners leeft al onder de armoedegrens.

Ook de ambtenaren van de Palestijnse Autoriteit hebben nog achterstallig salaris tegoe.

We hebben een ontmoeting gehad met enkele plaatselijk Hamas vertegenwoordigers uit Bethlehem. Hoewel hun organisatie gebaseerd is op de sjari'ah (de canonieke Islamitische wet) verzekeren zij ons tegen geen enkele religie te zijn en ook geen terroristische organisatie. "We hebben aan de studenten-, plaatselijke én landelijke verkiezingen meegedaan. Waar we tegen zijn is de bezetting ". En over de erkenning van Israël: "Als wij Israël moeten erkennen, welke grenzen heeft dat land dan, dat we moeten erkennen?"

Het planten van een olijfboom door palestijnse kinderen

De dag van het olijfboom planten was prachtig. Bij onze internationale groep voegden zich Palestijnse kinderen uit een SOS kinderdorp, studenten uit Noorwegen en andere betrokkenen. We hebben zo'n 125 olijfbomen geplant op 2 stukken grond

onder het afscheidingshek rond de grote nederzetting Gilo. 's Middags gingen wij op bezoek bij een andere boer. Zijn land is geminimaliseerd door de bouw van deze zelfde nederzetting. De rest van de vroegere boomgaard staat nu in Gilo achter een cordon van hekken en is onbereikbaar geworden. Twee jaar geleden zijn er op het resterende land nieuwe olijfbomen geplant. Terwijl we daar staan verschijnt al snel een Israëlische patrouille die ons op afstand toeschreeuwt weg te gaan. Dit maakt nog eens duidelijk hoe krankzinnig de situatie is. Zelfs na een serie van 3 afscheidingshekken met daartussenin een weg voor de militairen mogen we niet in de buurt van het laatste hek komen, ook al staan we in de boomgaard van die boer.

Berthe FriebeL.

Nederlanders na reis door Israël en bezet Palestina: 'Politiek en kerken moeten Israëlisch beleid een halt toeroepen'

Het is de hoogste tijd dat de Nederlandse regering en de Nederlandse kerken de Israëlische politiek van eenzijdige stappen, kolonisatie en militaire onderdrukking een halt toeroepen. Dat staat in de slotverklaring die 11 Nederlanders hebben opgesteld aan het einde van een bewustwordingsreis in Israël en bezet Palestina van 10 tot 20 maart.

'Wat we hier hebben aangetroffen, kunnen wij niet anders dan catastrofaal noemen', aldus de slotverklaring. Volgens de Nederlanders is het onbegrijpelijk dat de internationale gemeenschap de kolonisatie van Palestijns gebied en het dehumaniseren en onderdrukken van de Palestijnse bevolking geen halt toe roept. 'Specifiek waren wij verbaasd over het uitblijven van internationale kritiek in reactie op de Israëlische inval in Jericho, die tijdens onze reis plaatsvond.'

In de slotverklaring gaat de groep in op zorgelijke ontwikkelingen die zij zagen. Zoals de kolonisatie in en rondom het bezette Oost-Jeruzalem, die in volle gang is. Bestaande nederzettingen worden op grote schaal uitgebreid en nieuwe worden gesticht. In de Oude Stad van Jeruzalem worden veel Palestijnen weggejaagd door overheidsbeleid en de verpaupering die daaruit voortvloeit.

De Muur op de Westelijke Jordaanoever loopt in delen van Oost-Jeruzalem dwars door Palestijnse wijken en op één plaats zelfs over het schoolplein van een Palestijnse school. Recent is de levensvatbaarheid van het Palestijnse vluchtelingenkamp Aida verder ondermijnd, omdat de Muur al het land naast het kamp onbereikbaar heeft gemaakt. Daarop stonden honderden olijfbomen, die velen van een inkomen voorzag. De stad Bethlehem is intussen veranderd in een geïsoleerde enclave zonder economisch perspectief.

In bezette gebieden heeft het Israëlische leger controleposten geplaatst, die voorkomen dat Palestijnen zich normaal kunnen verplaatsen. Bovendien fragmenteren de controleposten de bezette gebieden. Op diverse plaatsen heeft het Israëlische leger nieuwe 'terminals' gesticht, die controleposten hebben omgevormd tot een soort permanente grenspost, gelegen in bezet gebied. 'Daaruit blijkt dat de Israëlische regering de overheersing van de Palestijnen wil voortzetten', aldus de deelnemers.

De reis was een initiatief van het Nederlandse platform van de olijfboomactie 'Houd Hoop Levend'. In deze actie worden olijfbomen gesponsord, die ten goede komen aan Palestijnse boeren wier olijfbomen zijn geroid. Het Nederlandse platform bestaat uit Cordaid, ICCO, Pax Christi en de YWCA en YMCA Nederland.

Voor meer informatie over de belevenissen tijdens de reis, zie de dagboeken van de deelnemers op www.plant-een-olijfboom.nl. Zie de slotverklaring van de groep op www.plant-een-olijfboom.nl

Britse vakbonden roepen op tot boycot van Apartheidsstaat Israël

Op zaterdag 11 maart heb ik een vakbondcongres bijgewoond in Londen georganiseerd door de Britse solidariteitsbeweging voor Palestina (PSC) in samenwerking met de TUC, de Britse FNV. We waren vanuit Nederland met een kleine delegatie vanuit de Abvakabo. Het doel van de conferentie was om een politiek statement te maken tegen de Israëlische politiek van onderdrukking van het Palestijnse volk en een oproep aan alle bonden om zich actief in te zetten voor de Palestijnse zaak.

Veel van de bij de TUC aangesloten bonden die ook deze conferentie ondersteunden hebben al resoluties aangenomen waarin wordt opgeroepen tot solidariteit met de Palestijnen en hun strijd o.a door het steunen van boycotmaatregelen tegen Israël. Daarnaast hebben enkele grote bonden zoals UNISON de Britse AbvaKabo en de FBU, de bond van brandweerlieden ook al uitwisselings-programma's met hun Palestijnse zusterbonden. Door verschillende sprekers werd een vergelijking getrokken met de strijd tegen de apartheid in Zuid-Afrika. De Britse vakbeweging was destijds zeer actief in de strijd tegen het regime in Zuid-Afrika en verschillende sprekers riepen ertoe op om nu weer een zelfde inspanning te leveren.

In dat verband was de aanwezigheid van Willy Madisha, president van de Zuid-Afrikaanse vakbondsfederatie (COSATU), meer dan symbolisch. Met zijn prominente aanwezigheid maakt de Zuid-Afrikaanse vakbeweging duidelijk dat zij een belangrijke rol wil spelen in de strijd voor de Palestijnse zaak. Zij identificeren zich met de Palestijnen omdat zij die strijd vergelijken met hun eigen verzet tegen de apartheid en zij weten hoe cruciaal de internationale solidariteit was die zij destijds hebben ervaren.

In zijn toespraak vergeleek Willy Madisha de onderdrukking van het apartheidsregime met dat van de zionistische staat en kwam tot de conclusie dat de onderdrukking door het apartheidsregime een 'zondagse picknick' lijkt in vergelijking met wat de Palestijnen te verduren hebben. Natuurlijk, de apartheid was barbaars het maakte gebruik van moord, verdwijningen, verbanningen, verkrachtelingen, buitengerechterlijke executies, onthield zwarten bewust goed onder-

wijs en creëerde thuislanden. Maar de strijders tegen apartheid kregen nooit te maken met aanvalen van F16 straaljagers of zwaar bewapende helikopters op woonwijken en ook werd nooit een muur gebouwd zoals nu op de Westelijke Jordaanoever die het dagelijks leven van een heel volk volkomen ontwricht. Madisha zei ervan overtuigd te zijn dat Israël een apartheidsstaat is en riep op tot vergelijkbare boycotmaatregelen als destijds werden ingesteld tegen Zuid-Afrika.

Opmerkelijk was de stelling van Frances O'Grady van de TUC dat de PGFTU en de Histadrut (Israëlische vakcentrale) een sleutelrol zouden moeten spelen in de strijd voor vrede. Dat is geen onomstreden stelling, omdat de rol van de Histadrut, door velen wordt gekwalificeerd als zeer dubieus. In feite steunen zij de Israëlische politiek in de bezette gebieden ondanks de zeer ernstige gevolgen die dit heeft voor hun Palestijnse collega's. Sterker nog, een van de bouwbedrijven die betrokken is bij de bouw van De Muur is eigendom van de Histadrut! Wat dat in de praktijk betekent bleek op zondagochtend toen wij een film over de

De Nederlandse delegatie aangevuld met onze Britse gastvrouw Maha Rahwangi in de metro op weg naar de conferentie

Willy Madisha president van COSATU
houdt een krachtig pleidooi voor
boycot van de staat Israël

bouw van de Muur bezochten. Het zijn Palestijnse arbeiders die de Muur bouwen die hun leven verwoest maar zij hebben geen keus want zonder dit werk hebben ze geen inkomen. Zij zijn gedwongen mee te werken aan hun eigen gevangenschap. Een deel van deze mensen is daarbij indirect in dienst van de Histadrut. Op de conferentie circuleerde niet voor niets een pamflet van een groep Joden tegen Zionisme die opriep alle banden met de Histadrut te verbreken. De top van de TUC is blijkbaar nog niet zover.

Shaher Sea'd de president van de PGFTU, de Palestijnse vakbondsfederatie benadrukte de grote economische nood als gevolg van de massawerkloosheid die een rechtstreeks gevolg is van de Israëlische politiek. Hij hekelde in dat verband de bouw van de Muur en de 740 (!) checkpoints die het (economische) leven op de westelijke Jordanoever zo goed als onmogelijk maken. Hij schatte

het aantal werkloze Palestijnen in de bezette gebieden op 350.000. Het probleem daarbij is dat de wereld zwijgt en geen actie onderneemt. Verder stelde hij dat een overwinning van Hamas bij de verkiezingen door de internationale gemeenschap moet worden geaccepteerd niet in de laatste plaats omdat een overwinning van Hamas een gevolg is van de Oslo akkoorden. Veel Palestijnen zijn ontgoocheld door de gebroken beloftes na Oslo en hebben hun vertrouwen verloren in de huidige leiders en daarom stemmen ze op Hamas.

Volgens de organisatoren die wij na afloop spraken was de conferentie een groot succes. Het aantal van 230 deelnemers lijkt op het eerste gezicht niet zo veel maar veel deelnemende vakbonden waren op hoog niveau vertegenwoordigd en spraken zich duidelijk uit en daarmee committeerden ze zich om deze boodschap in hun eigen bond verder uit te dragen.

De vraag is of een dergelijke conferentie ook in Nederland mogelijk is. Dat zal nog wel even duren. Als het gaat om Israël/ Palestina blijkt dat de Britse vakbeweging meer uitgesproken is in haar politieke opstelling dan de Nederlandse vakbeweging. Daarbij speelt ook mee dat de Britse vakbeweging een traditie heeft van politieke stellingname terwijl de vakbeweging in Nederland op dat punt een veel terughoudende koers vaart. De uitdaging is om dat te veranderen. Er is nog veel werk te verzetten.

Ja , ik wil op de hoogte blijven van het Jabalya-project

Naam:

Adres:

Woonplaats:

Telefoon:

Email:

**Opsturen aan St. Groningen-Jabalya,
Coehoornsingel 87 9711 BR Groningen**

Colofon

Redactie Bert Giskes, Pieter van
Niekerken en Dick Smit.

Bijdragen van Johan Feitsma en Berhe Friebe

Ontwerp en lay-out: Harm van der Veen

De stichting is telefonisch te bereiken:

Bert Giskes Tel 5421370

Postadres:
Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen

Email: jabalya@hotmail.com

Internet: WWW.GRONINGEN-JABALYA.COM